

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Стара Загора, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР М. ХРИСТОВ**

Членове: **РУМЯНА АТ. ТАНЕВА**
АННА Т. ТРИФОНОВА

при участието на секретаря Диана Д. Иванова
като разгледа докладваното от РУМЯНА АТ. ТАНЕВА Въззивно търговско дело № 20225501000483 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивна жалба на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД против решение № 86/12.08.2022г., постановено по гр.д. № 282/2022г. по описа на Районен съд – гр.Раднево, с което е отхвърлен като недоказан предявения от Гаранционен фонд – гр.София, с административен адрес гр. София, ул. „Граф Игнатиев” № 2, ет. 4, срещу В. П. Х., ЕГН *****, адрес гр. *** иск с правно основание чл.558, ал.7 от КЗ във вр. чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ за заплащане на сумата от 7498,83лв., представляваща заплатено обезщетение от Гаранционен фонд по щета №19110537/18.11.2019г. и щета № 19110547/22.11.2019г. и са присъдени разноските по делото. Във въззивната жалба въззивника излага съображения за незаконосъобразност и необоснованост на постановеното решение. Развити са подробни съображения във връзка с направените оплаквания. Направено е искане да се отмени решението на РС и да се постанови друго, с което да се уважи предявения иск. Претендират се разноските пред двете инстанции. Няма направени доказателствени искания.

В законния срок е постъпил писмен отговор от страна на въззиваемия, с който се взима становище, че жалбата е неоснователна и следва да се

отхвърли. Изложени са съображения по направените във въззивната жалба оплаквания. Моли съда да потвърди обжалваното решение като законосъобразно и правилно. Няма направени доказателствени искания. Претендират се разноските по делото, като е представен договор за процесуално представителство.

Окръжен съд – гр. Стара Загора, в настоящият си състав, след като обсъди данните по първоинстанционното и въззивното производства, **УСТАНОВИ:**

По делото е установено, че ответницата В. П. Славова на 15.07.2018 г. в гр. Раднево, чрез управление на МПС „***“ с рег. № ***, губи контрол над автомобила, в резултат на което е нанесла имуществени вреди на МПС *** с рег. № ***, собственост на Г.Д.Г. и на МПС * с рег. № ***, собственост на Г.О.М..

Безспорно е, че към датата и часа на ПТП за лек автомобил *** с рег. № *** не е налице действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

По делото е представен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 327р-5176/16.07.2018 г.

От щета № 19110537/18.11.2019 г. се установява, че ищецът е заплатил обезщетение за имуществени вреди в размер на 5711,49 лв. за увредено МПС *** с рег. № ***, собственост на Г.Д.Г. и по заведена щета № 19110547/22.11.2019 г. ищецът е заплатил обезщетение за имуществени вреди в размер на 1787,34 лв. за увредено МПС * с рег. № ***, собственост на Г.О.М..

По делото е представена регресна покана изх. № ГФ-РП 319/12.05.2020 г. с адресат Бойко Красимиров Гочев, както и известие за доставяне до същия без данни за връзването.

Безспорно по делото е, че понастоящем по справка НБД към ЕИСС ищцата е с фамилно име Х..

При така установеното от фактическа страна, могат да се направят следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 558, ал. 7 КЗ урежда правната възможност Гаранционният фонд да предяви регресен иск за платеното от него

обезщетение за вреди, причинени при ПТП, срещу причинителя на вредите, чиято деликтна отговорност не е била обезпечена чрез сключване на договор за застраховка "Гражданска отговорност" – арг. [чл. 288, ал. 1, т. 2, б. "а" КЗ](#) (отм.), приложимо право към релевантния период. Следователно, възникването на спорното материално право се обуславя от осъществяването на четири групи материални предпоставки (юридически факти): 1. Гаранционният фонд да е платил обезщетение на увредено лице за причинените му вреди от противоправното поведение на делинквента; 2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание (непозволено увреждане) срещу причинителя на вредата - [чл. 45, ал. 1 ЗЗД](#), т. е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; 3. деликтната отговорност да е възникнала във връзка с използването на МПС от делинквента и 4. делинквентът да не е обезпечил своята деликтна отговорност по застраховка "Гражданска отговорност".

Спорен по делото е механизмът на ПТП. Ищецът, чиято е доказателствената тежест е представил по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 327р-5176/16.07.2018 г.

Действително доказателствените средства са изрично посочени от процесуалния закон източници, обективиращи релевантните за спора факти, а въздействието, което може да бъде квалифицирано като установяващо съществуването на факта, определя доказателствената им сила. В тази връзка [чл. 178 ГПК](#) изрично регламентира ред, по който се извършва преценка за доказателствената сила на документите, във връзка с материализираното в тях изявление. По принцип материалната доказателствена сила е присъща на свидетелстващите документи, а когато те са официални, издадени от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форми / [чл. 179, ал. 1 ГПК](#)/, с тях валидно се осъществява доказване на обективирания с тях факти, което съдът е длъжен да зачете при формиране на решението му по спора.

Този извод произтича от определената от закона доказателствена сила на официалните свидетелстващи документи, които ако са автентични, доказват, че материализираните в тях изявления са били направени. Действително в тази насока е постановеното [Решение № 76 от 10.07.2012](#)

година на ВКС по т.д. № 490/2011 г., I т. о., ТК. В настоящия случай обаче не би могло да се приложи в пълна степен преобладаващата съдебна практика относно процесния Протокол за ПТП като вид официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК. Действително последният е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форми и ред, независимо от което обаче, същият не удостоверява материализираното в него изявление по отношение на водача на процесния автомобил л. а. „***“ с рег. № ***, вкл. с оглед липсата на пряко възприемане на такова обстоятелство от страна на съставителя на документа.

Предвид това, констатациите в последния са само в резултат на изложената от ищеца фактическа обстановка и не се ползват с материална доказателствена сила относно механизма на ПТП /в този смисъл решение № 15 от 25.07.2014 година на ВКС по търг. дело № 1506/2013 година, I т. о. /.

По делото е представено писмо от началника на РУ-Раднево до ищеца, в което е посочено, че на водача В. П. Славова бил съставен АУАН и НП, като не е представена административно- наказателната преписка и не е налице искане от страна на ищеца, чиято е доказателствената тежест да бъде задължено трето лице да я представи по делото. Съставянето на НП касае принципно адм. наказателната отговорност и не биха могли да установяват вината на ответника като елемент от деликтната гражданскоправна отговорност.

Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че решението на РС – Раднево е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Въззивникът следва да заплати на въззиваемия сумата от 530 лева разноски пред настоящата инстанция, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горните мотиви, Старозагорският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 86/12.08.2022г., постановено по гр.д. № 282/2022г. по описа на Районен съд – гр.Раднево

ОСЪЖДА Гаранционен фонд - гр. София, с административен адрес гр. София, ул. „Граф Игнатиев” № 2, ет. 4, да заплати на В. П. Х., ЕГН *****, адрес гр. *** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **530 лева** разноси пред настоящата инстанция, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____